

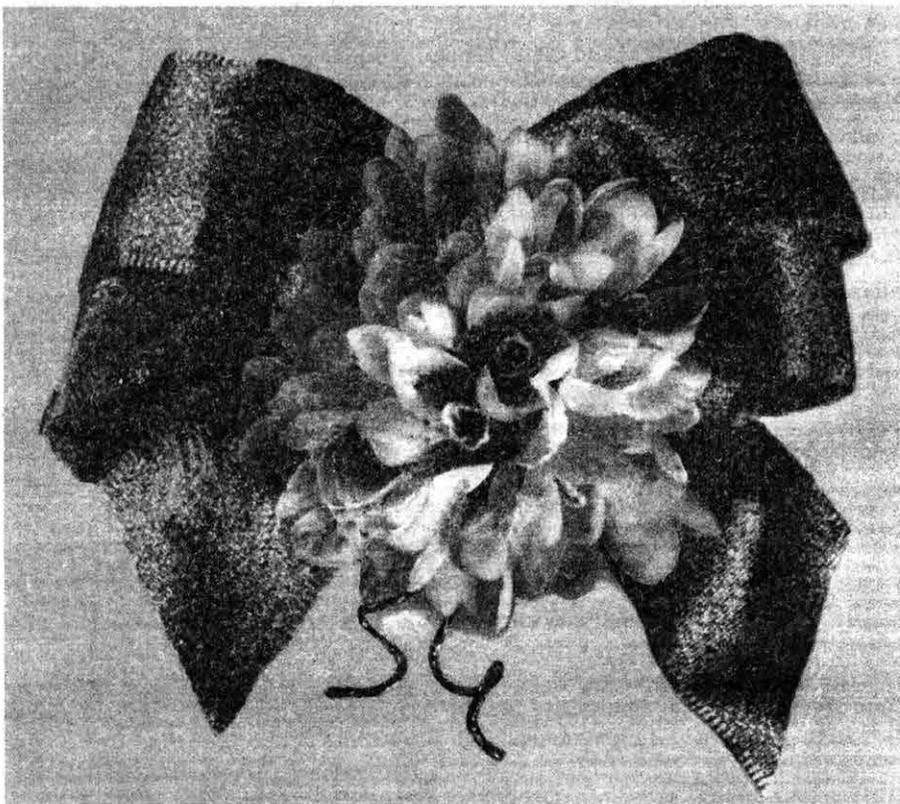


ЛІЦЕЇСТ

Інформаційний вісник Нововолинського обласного ліцею-інтернату

гаряча лінія...

- ✍ 7 лютого, у день іменин нашого навчального закладу, традиційно відбулася посвята в ліцеїсти. 120 учнів дали клятву з гідністю носити це почесне звання, і тепер ніхто не посміє їх назвати "новенькими", бо вони уже справжні ліцеїсти.
- ✍ Як і кожного року, ліцей взяв активну участь в обласному конкурсі-захисті науково-дослідних робіт. З 15 ліцеїстів, які у різних секціях представили свої роботи на розгляд журі, 3 стали призерами.
- ✍ І знову відзначилась Галя Глодзь. Вона стала лауреатом премії ім. В. Симоненка, яка присуджується за кращу дебютну поетичну збірку року. А крім того Галя зайняла VII місце у IV етапі IV Міжнародного конкурсу ім. Петра Яцика.
- ✍ Ліцеїсти мають здобутки і у III Волинському мистецькому конкурсі. Уже другий рік поспіль Віталіна Гись (11-А) стала лауреатом I премії в номінації "Літературна творчість".
- ✍ Із 7 лютого 2004 і аж до першої неділі цього місяця 2005 року почесний титул "Міс старшокласниця" носитимуть Макарук Мар'яна і Голод Олена.
- ✍ Ліцей і далі активно співпрацює з ВНЗ України. За цей рік у нас побували Беляков О. О. (старший викладач кафедри іноземної філології ВДУ ім. Лесі Українки) та Антонюк В.Г. (доцент кафедри загальної фізики ЛНУ ім. І. Я. Франка), які прочитали лекції учням. Крім того, 24-25 січня в ліцеї працювали викладачі КНУХТу Беседа С. Д. (старший викладач кафедри машин і апаратів харчових виробництв), Кроніковський О.І. (доцент кафедри загальної неорганічної хімії), Лебедева І.В. (доцент кафедри вищої математики) та Сологуб К.М. (асистент кафедри вищої математики). Вони провели контрольну для учнів, які відвідують підготовчі курси цього університету.
- ✍ Учительський колектив поповнився двома педагогами. Це - Сироватка Олена Леонідівна, вчитель української мови та літератури і Скоцик Лариса - вихователь-куратор 9-Г класу.



Зі святом весни любі жінки!!!

Чоловічий колектив

Нововолинського обласного ліцею

Сьогодні в номері:

1. Іменини у ліцею
2. "Міс старшокласниця - 2004"
3. Наші олімпійці...
4. Лист з-за кордону
5. До 190-річчя
Шевченківських роковин
6. Вісті з класів



У Лицеї іменини

Лютий голосно постукав у засніжені вікна лицею. На цей гомін, мов на церковний дзвін, злетілися випускники з усіх куточків України, щоб гуртом зустріти найважливіше свято у житті навчального закладу - День лицею.

Ще з самого ранечку сьомого лютого по коридорах та аудиторіях нервово бігали по-святковому вбрані учні та вчителі, перевіряючи, чи все готово до святкування та приїзду гостей. Хлібом-сіллю зустрічали директора гімназії ім. Владислава Ягейло м. Хрубешова пані Зофію Міхну, та заступника директора з науково-виховної роботи пані Йоланту Коркош, які вирішили урочисто привітати Нововолинський обласний лицей-інтернат з 12-річчям.

Приблизно об 11 годині до святової зали поважно завітала Королева Знань та Мудрості зі своїми міністрами. Новоприбулі учні 8-их і 10-их класів дали клятву лицеїста, у якій присягали віддано служити українському народу, бути гідними представниками свого покоління. То ж нехай священний вогонь знань, що палає

незгасимо у цьому храмі науки, осяє їхню путь і допоможе подолати будь-які труднощі, пройти всі зими у житті.

Після посвяти відбувся концерт, впродовж якого по всьому лицею розливалися нові голоси, такі тендітні та ніжні. Присмно згадати, що випускники - Войтюк Богдан та Мушинська Інна - також подарували присутнім пісні у власному виконанні.

Університетські стіни все ж не замінили їм той навчальний заклад, де завжди зустрічають із теплою усмішкою та вогником душевної радості в очах

О другій половині дня вибирали найчарівнішу дівчину серед старшокласниць. У конкурсі змагалися за перемогу шестеро симпатичних лицеїсток, а саме - Огородник Надія (11-Б), Попришко Анна (10-Б), Павловська Світлана (10-А), Бондарчук Ірина (11-А), Голод Олена (10-Г), Макарук Мар'яна (10-В). Кожна зуміла продемонструвати себе, показати не лише зовнішню, а й внутрішню привабливість. Журі довго вагалось, але, нарешті, розділило титул першої красуні між Голод Оленою (10-Г клас) і Макарук Мар'яною

(10-В клас). Віце-міс присудили Бондарчук Ірині (11-А клас). Саме на цей конкурс зібралось найбільше випускників. Мабуть, усім кортіло повболівати за найпрекрасніших дівчат лицею.

О 18 годині розпочався улюблений конкурс шанувальників веселих жартів КВК. За перемогу змагалися команди випускників 1999-ого року та учнів лицею. Безперечно, університетський досвід допоміг випускникам завоювати прихильність журі та залу. Та лицеїсти теж достойно захистили честь навчального закладу і довели, що мають непогане почуття гумору.

Завершилося свято гучною дискотекою. Танцювали всі, насолоджуючись кожною хвилиною.

А в понеділок знову розпочалися будні з атестаціями, контрольними та суворою дисципліною (перевіркою перевзуття). Та гарячий спогад про День лицею залишився у серцях тих, хто вже покинув батьківське гніздо і поринув у вир студентського життя, і тих хто ще лише починає гризти граніт науки і прокладає шлях через лицейні терни до зірок.

**Мар'яна Матвейчук,
учениця 10-А класу**



Міс старшокласниця - 2004

9.02.04 у Лицеї відбувалося святкування дня лицею і, заразом, дня зустрічі випускниками. Старші лицеїсти підготували святкову програму, до якої входили КВК та "Міс-панночка". До "Міс" учениці 10-х, 11-х класів готувалися довго і старанно. Особливо Голод Олена: запізнилась на 10 хв, маючи мінімум підготовки і матеріалу.

У майже всіх виступах фігурував блискучий квартет: Романюк В. (Fester), Рибай А. (Борідка), Васильчук В. (Василь), Дубась Т. (Зейко). Саме ці герої допомогли Оленці рвучко обіграти суперниць, представивши дивовижно економну колекцію одягу зима-літо (основні матеріали - газети, туалетний папір, пакети). Але не обійшлося без сильних конкуренток, моторна французенка Макарук Мар'яна відібрала половину першості у паперової королеви.

Жодна красуня не лишилась без заохочень. По закінченні відбувся КВК між командою лицею і випускниками 1999р.

Лицейні кореспонденти встигли взяти інтерв'ю у королеви:



- Ваші враження від міс-панночки, зокрема, підготовки, та, звичайно, перемога.

- Я особисто переживала за всіх учасниць, бо кожна по-своєму гідна звання "Міс". І за тиждень до конкурсу, я дізналась, що також беру участь. Ця неділя була дуже напруженою, наповнена емоціями та переживаннями. Коли Віра Антонівна оголосила результат конкурсу я, чесно кажучи, не могла повірити своїм вухам! Перше місце розподілили Макарук Мар'яна та Голод Олена. Мене охопили найкращі почуття, я була щаслива!

- Вам багато хто допомагав, щоб добитися перемоги?

- Якщо чесно, то їх було не багато. Проте, я хочу виразити величезну подяку їм, а також журі, які справедливо оцінили кожна з нас та уболівальникам, які підтримували мене протягом усього конкурсу!

Дякую!

З вами була я, Ленка Голод Малашенку Євгену від Голод Олени





Оля Губчик (10-Б клас) навчається в лицей перший рік, а вже встигла зарекомендувати себе як старанна і здібна учениця. Нещодавно їй випало побувати в м. Камені Каширському, на зльоті олімпійців району. Ось що розповіла вона своїм землякам про лицей.

Я закінчила 9 клас за гальноосвітньої Ворожківської школи і, здавши екзамен, поступила в

Нововолинський обласний лицей-інтернат. Поступаючи сюди, я мала мету покращити свої знання, які допоможуть мені вступити у вищий навчальний заклад, адже лицей - це перша сходинка в підготовці майбутніх дослідників та науковців. Навчатися з учнями більш творчими, суспільно-активними, відкритими.

Наш лицей складається з навчального корпусу, їдальні та гуртожитка. Я проживаю в гуртожитку, де є учні з усіх кінців Волинської області. Щодо освітньої бази, то в лицей є навчальні кабінети, дві комп'ютерні аудиторії, Internet, хореографічний, тренажерний, тенісний зали, більярдна, бібліотека та читальний зал, центр "Здоров'я", затишний диско-бар, кабінет розвитку лицейств.

Мені навчатися важко, але хто хоче вчитися, той прикладе максимум зусиль, щоб подолати труднощі.

Я навчаюся в хіміко-біологічному класі, і моїми основними учителями є Березан О.В та Предко В.В. Це Соросівські учителі.

О.В. Березан видала власні підручники, які вкрай необхідні для роботи в школах, ліцей, а також для викладачів. Це - "Органічна хімія", "Енциклопедія хімічних задач", "Конспект-довідник з хімії". Своїм досвідом з питань викладання біології за опорними конспектами ділиться з учителями України учитель-методист Предко В.В. Наші вчителі повною мірою використовують свої знання і вміння у роботі з обдарованими дітьми. Ми завдячуємо нашому директору Гутчинському В.І, який постійно співпрацює з учнями і вчителями.

Хочу сказати про людину глибоко ерудовану, досвідчену, мудру. Це вчитель-методист Левша Наталія Олександрівна, яка викладає англійську мову.

Саме її вихованці, навчаючись у США, почувують себе вільно, не відчували мовного бар'єру з іноземцями.

Спочатку я скучала за сім'єю, було важко наздоганяти те, що недопрацювала в школі, привикнути до нових учнів, нових умов проживання, нових учителів, але наприкінці 1-ого семестру я звикла до цієї школи і заповнила свої прогалини у навчанні. Тепер я впевнена, що коли вступлю у вищий навчальний заклад, мені буде легше навчатися не тільки через те, що я набула хороших знань у лицей, а й тому, що адаптувалася до нових умов проживання і колективного життя.

Приходьте навчатися у наш лицей і ви здобудете знання, які при вступі у вищі навчальні заклади допоможуть вам конкурувати з учнями Луцька, Львова та інших міст України.

Олімпіади... Конкурси.

Особливістю "живого розуму" є те, що йому треба лише трохи побачити й почути для того, щоб він міг потім довго міркувати й багато зрозуміти. І той, хто пізнає цю аксіому у ранньому віці, дякує долі за таку настанову.

Предметні олімпіади, які є невід'ємним атрибутом нашої лицейної освіти, мають на меті виявлення, заохочення та розвиток обдарованих дітей.

Змагання дають їм змогу оволодіти фундаментом улюбленої науки, можливо майбутньої професії, в атмосфері доброзичливої конкуренції, яка є міцним стимулом на шляху до творчості

У січні місяці 62 лицейсти стали учасниками III етапу Всеукраїнських олімпіад з базових дисциплін. Проте лише 23 вдалося стати призерами.

Леонардо да Вінчі говорив своїм учням: "Залізо іржавіє, не знаходячи собі застосування, стояча вода гниє або на холоді замерзає, а розум людини, не знаходячи собі застосування, гине". А мені лише хочеться додати: "Не зупиняйтесь на досягнутому". Не впадайте у розпач. Адже, лише здібні та талановиті люди у будь-якому суспільстві є його "локомотивом".

С.В. Літковець

Учасники IV етапу олімпіад

Сименюк Р., Ровицька О.,
Лебедюк Г. - французька мова,
Глодь Г. - українська мова та
література,
Николайчик У. - німецька мова,
Савчук Т. - хімія.

З БІОЛОГІЇ

Мартинюк Катерина 8-В III

З ГЕОГРАФІЇ

Корнешук Максим 9-В III
Глова Олександр 10-В II
Панасюк Сергій 10-Г II
Костючик Олександр 11-В III

З УКРАЇНСЬКОЇ МОВИ ТА ЛІТЕРАТУРИ

Глодь Галина 11-А I

З ОСНОВ ПРАВОЗНАВСТВА

Невальонна Наталія 11-А II

З ОСНОВ ЕКОНОМІКИ

Потапчук Богдан 10-В III

З ФРАНЦУЗЬКОЇ МОВИ

Ровицька Ольга 10-А III
Лебедюк Ганна 10-А I
Семенюк Родіон 11-А I

З НІМЕЦЬКОЇ МОВИ

Николайчик Уляна 9-А I

Призерів III етапу Всеукраїнських олімпіад

Вітаємо

З АНГЛІЙСЬКОЇ МОВИ
Матвейчук Мар'яна 10-А III
Камишнікова Олесь 11-А I

З МАТЕМАТИКИ

Потапчук Богдан 10-В III
Калюга Олег 11-А II

З ІНФОРМАТИКИ

Бусловський Сергій 10-Г III

З ФІЗИКИ

Іванчук Анастасія 9-Г III
Калюга Олег 11-В III

З ХІМІЇ

Сушик Володимир 9-В II
Савчук Тарас 10-В II
Васейко Віталій 11-Б II

ТРУДОВЕ НАВЧАННЯ

Сушик Володимир 9-В I

Ніщо в людині не з'являється знезацька, якщо воно не існує на самому життєвому шляху. Механізм творчості механізм універсальний, він вмикається в роботу мимоволі, коли людина стикається із завданням яке містить у собі щонайменше одне повідомлення. І найвище та найбільше щастя вчителя бачити, як в очах учня зароджується іскра думки, коли він пізнає незнане. І сплав думок, почуттів, емоцій втілюється у свідому творчу діяльність, у результаті якої учень самореалізовується, та відбувається становлення особистості.

7 лютого відбувся II етап обласного конкурсу-захисту наукових робіт. Лицейсти брали участь у роботі секцій математики, фізики, літературної творчості, права, сільського господарства, англійської мови, французької мови, географічного краєзнавства та комп'ютерних навчальних програм.

Вагомих результатів досягли:

Глодь Галина 11-А (I) секція літературної творчості.
Гись Віталіна 11-А (II) секція літературної творчості.
Камишнікова Олесь 11-А (II) англійська мова.

Проте усі ми знаємо просту давню історію: щоб добратися до джерела, треба пливати проти течії. Це, безумовно, важко та й не усім вдається. Але завжди пам'ятайте, що вищу насолоду та натхнення творець переживає не від результатів роботи, а від творчого процесу, що народжує відкриття, винаходи, наукову думку. Тому прагніть до вміння оцінити подію з різних боків, намагайтесь відірвати головне від другорядного, сприймайте дійсність такою, яка вона є та не плекайте ілюзій.



Шукаймо у собі Шевченка

9 березня цього року
виповнюється 190 років
від дня народження Тараса
Григоровича Шевченка
нашого українського
поета, художника,
мислителя, пророка.

Щовесни, коли тануть сніги
І на рясті засяє веселка,
Повні сил і живої снаги,
Ми вшановуєм пам'ять Шевченка.

Усім життям, всім током крові
Народжуймо в собі Шевченка,
Хоч іскру кожен. Іскру кожен.
Всі разом буде Україна.

Наталя Нікуліна

Сьогодні українці вільні. І Шевченкова думка вже давно повинна палати яскравим вогнем у соборі наших душ, розноситься вітром патріотизму по волюблених степах, солов'їною пісню гомоніти у поліських лісах, голосно й твердо бриніти на вустах.

Ми вільні! Тепер можна порвати кайдани і, зібравши до купи всі етнічні землі, сильним словом Пророка згуртувати народ, пробудити його з обридлого летаргічного сну. Бо не можна проспати свободу!

Щодня чекаємо на все нові і нові душі, що були замкнені в тюрмі російського соціалізму і тепер поволі повертаються додому: живими українцями або... мертвими малоросами...

Під гнітом іноземних загарбників пустоголові зрадники забули про своє походження, стали манкуртами, відступниками, умертвили власну гідність настільки, що забули неньку Україну, підрізали національне коріння і в'януть під пекучим сонцем слави та багатства.

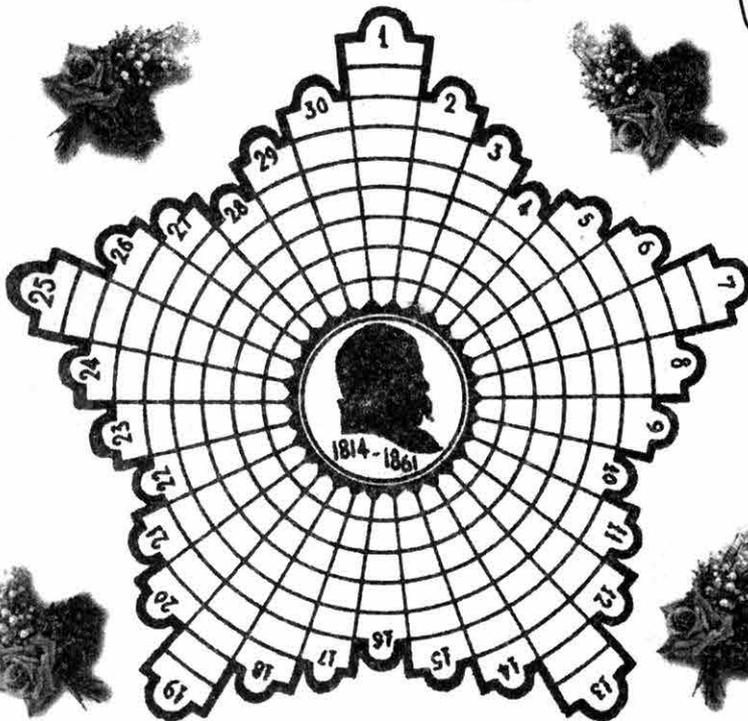
І завдання тих, хто зумів залишитися живим "на нашій, не своїй землі", - віднайти часточку Шевченка у загублених душах, роздмухати тліючу іскру любові до рідної землі у величезний вогонь патріотизму, осяяти світлом темний розум людей, що шукають щастя в чужих краях, і повернути їх серця і долі додому, відродити їх українську суть...

Чи не пора замислитися, яку державу ми будемо сьогодні? Чи є у ній місце для прадавніх національних цінностей і Шевченкового слова? Чи, може, ще самі не знаємо і будемо, як древні предки наші, питати в когось стороннього, "хто ми єси"; чи, може, змиримося навіки з принизливим "моголи"?

Свобода завжди народжувалася в муках, але люди на крилах національної ідеї линули до кращого життя, надіючись, що труднощі тимчасові, що найважче ось-ось опиниться позаду. Ще рік, ще два... Але коли й через дванадцять літ новоявлені магнати зі шпальт газет і з екрана телевізора намагаються пояснити пересічному громадянину, чому необхідно підвищити ціну на хліб, або ведіть дискусії про подорожчання ліків, то чи ж легко тому ж таки пересічному (цур, йому, гидкому цьому слову: хто ж поспіє й далі нас сікти й за віщо!) українцеві лишатися патріотом на словах і на ділі? Може, зречемося в такій разі національної ідеї, відмовимося від Незалежності, розбратасмося в хаосі повсякденного життя і забудете про те, за що ріками лилася козака кров, за що Байда був повішений на гаку, а Мазепа проклятий і принижений?.. Ні, не можна! Бо ж стоїть на сторожі наших душ Шевченкове слово, не дозволяє забути, що "хміль наш у пісні, а не в барилах вина" і що "щедрість - в серцях, а не лише в крамничних вітринах", і те, що, зрадивши рідну мову, ми враз із народу зробимося просто населенням... Кличе ось уже більше ста літ до національного прозріння, бо "в своїй хаті своя правда, і сила, і воля"...

Отож, розкуймося духом, братаймося, народжуймо в собі Українців, бо розбудова незалежної держави починається з глибокого усвідомлення її громадянами, що вони єдина нація, здатна вистояти і перебороти будь-які негаразди.

Мар'яна Матвейчук,
учениця Нововолинського обласного
лицею-інтернату Волинської області



1. Село, в якому проходили дитячі роки Т.Г.Шевченка.
2. Один з найстаріших російських письменників, близький знайомий Шевченка.
3. Художник, до якого Енгельгардт віддав у науку Шевченка.
4. Ім'я дядька, в якого Тарас після смерті батька був пастухом.
5. Видатний російський актор, близький друг Шевченка.
6. Село, в якому народився Кобзар.
7. Природознавець і журналіст, друг Шевченка.
8. Земляк, з яким поет зустрівся в Санки-Петербурзі.
9. Перша книжка Шевченка.
10. Один з найближчих соратників поета.
11. Поема Шевченка.
12. Відомий російський поет, з яким Шевченко зустрівся в Оренбурзі.
13. Польський революціонер, близький друг Шевченка.
14. Відомий російський географ і мандрівник, керівник експедиції, в якій брав участь Шевченко.
15. Засланець, з яким Шевченко перебував в Орській кріпості.
16. Етюд, який намалював Шевченко під час навчання в Академії Художеств і за який він був нагороджений медаллю.
17. Одна з повістей Шевченка.
18. Негритянський актор, друг Шевченка.
19. Півострів, на якому Шевченко відбував заслання.
20. Російський письменник, що сказав: "Шевченка, народного співця Малоросії, із захопленням прийняли як свого в російській літературі, і він став для нас рідним".
21. Балада Шевченка.
22. Комендант Ново петровського укріплення, який прихильно ставився до Шевченка.
23. Педагог, послідовник Герцена, друг Шевченка.
24. Повесть, в якій Шевченко згадує своє дитинство.
25. Поема, присвячена В.І.Григоревичу, одному з учасників викупу поета з кріпацтва.
26. Твір Шевченка.
27. Художник-гравер, під керівництвом якого Шевченко працював в Академії.
28. Героїня повісті "Наймичка".
29. Перший український журнал у Петербурзі.
30. Український сатирик, автор фейлетону "Як Шевченко шукав роботи".



Ось уже 4 роки ми який у майбутньому, навчаємося в одному класі з надіємося, допоможе їй майбутньою великою долати вершини шоу-бізнесу. співачкою - Ольгою Рудчук.

Заняття танцями, спершу 26 листопада 1987 року в народними, а згодом місті Нововолинську увечері сучасними, - це теж її кроки до засвітилася нова яскрава професії співачки, адже дуже зірочка, а наступного дня важливо для хорошого народилася вона - молодий артиста не тільки гарно золотий голос України. Від співати, а й уміти красиво самого народження Оля рухатися на сцені.

проявила свій неординарний, Раніше Оля чарувала можливо, трішки впертий і своїми ефектними виступами дуже наполегливий характер, учнів міської гімназії, але

Обдаровані діти

одного дня вирішила, що гімн лицю повинен звучати саме її голосом і стала лицейською.

Оля впевнено опановує різні музичні напрями, вдало експериментує. І як наслідок - визнання учнів лицю, жителів нашого міста, а ще - участь у фестивалі "Червона рута", де вона вийшла аж у фінал.

Ми всі пишаємося тобою, наше сонечко! І бажаємо тобі нових творчих злетів, а також щастя, любові, успіхів!

Електронний лист з Італії

Re: Нововолинський обласний лицей-інтернат

[Форум "сторінки регіонів"] [Ответы и комментарии] [Написать ответ]

Отправлено: Павло Александрович, 22:15:37 25/01/2004

в ответ на: Нововолинський обласний лицей-інтернат,
отправлено Наташа, 14:27:14 17/09/2001

Дорогий лицей!

Я зараз далеко від тебе, але думкою я завжди з тобою.

Можливо я не виділявся особливою кмітливостю, здатністю до навчання, але ці роки, які я пробув (краще вжити це слово, бо навчання навряд чи буде вірно) залишаться в моєму серці назавжди, шкода тільки що зрозумів я це пізно, дуже пізно.

Цей рік мав би бути випускним, був би в 11-Б, але не все так сталося, як гадалось, я покинув лицей, виїхавши за кордон, в Італію.

Спочатку був щасливий казав собі: "Я в Італії!" потім розчарувався, засумував, ностальгія за друзями, рідними, і особливо за школою.

Зараз я навчаюсь на першому курсі технічного інституту.

Дякую всім Вчителям, особливо дякую шановному Малікову Леоніду Михайловичу: за його терпіння і розуміння нас, школярів, які так часто перетворюються в невдячних поросят, які хочуть показати, що знають і вміють багато чого робити.

Лицей я тебе не забуду!!!

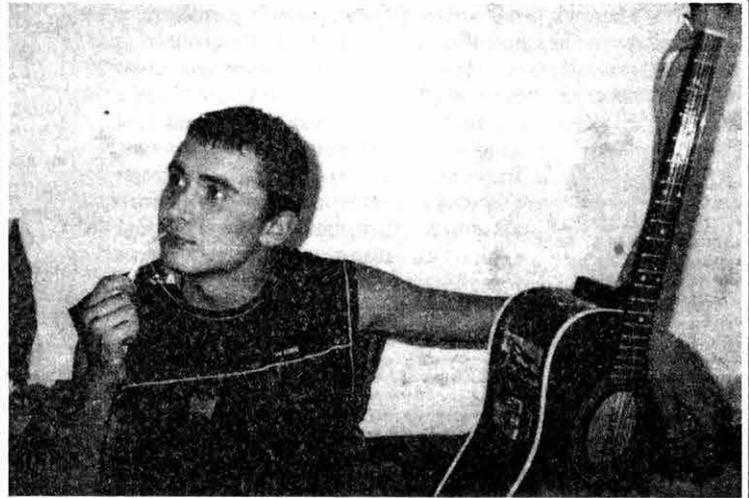


Незабутньому лицю
від
Александровича Павла

P.S. ...Живе в мені тривожить палко...

25.01.04

http://Edu.ukrsat.com



Коли лицей покинуть користуватися. Ще Саша любить цьогорічні випускники, він важку музику, зокрема готику втратить багатьох хороших (вона сумна і гарна). Так, це я людей. Серед них один із знаю точно, - хевіметал у його нечисленних хлопців 11-А серці всерйоз і надовго. Саша Дідух.

Хороша Сашина риса - він Про нього справді варто уміє робити компліменти. Не поговорити, якщо наша тема - знаю, як йому це вдається, але обдаровані лицейсти. Можете стає приємно і тепло. Мабуть, повірити на слово: я знайома з це ще одна причина, чому Алекс Алексом уже четвертий рік і подобається багатьом дівчатам.

З ним легко розмовляти, унікальна людина. Хороший приємно спілкуватись. друг, на якого завжди можна Причому говорити можна про покластися; справжній брат, кучу речей: від музики, без якої хоча й не кровний; талановитий Саша жити не може, і гітарист із усіма задатками літератури до складних композитора і поета; металіст і метафізичних проблем медаліст (цікаве поєднання, (наприклад, чи варто дівчатам правда?) Мабуть, таке буває фарбуватися). Він розуміє, тільки в лицей... Супер, принаймні намагається.

Якщо ви досі не зрозуміли, за Щиро кажучи, я вже не що можна і варто! І треба! уявляю, як могла жити без любити Сашу, у мене є ще Алекса. Шкода, що через багато аргументів. Щоб їх усі якихось півроку ми не зможемо перерахувати, газети навряд чи так часто спілкуватись. Але вже вистачить, тому тільки домовилися що, будемо найголовніші. Отож... навчатися в Києві, а він не

Алекс - майже гот. Може, не зовсім за світоглядом, бо такі занадто вже й великий, хоч і життєрадісні люди готами не і воно прекрасне, якщо поруч є стають. Проте як йому пасує такі чудесні друзі, як Саша. чорний! Він це знає і

10-А

УО! Ми-А-ки! І цим все сказано. Наше покликання - здобути першість. Тому намагасмося бути всюди і завжди най, най, най... (the best).

Чи знаєте ви, що в Україні найгарніші дівчата у світі? Та зовнішня краса ніщо, порівняно з інтелектом та умінням себе показати. Проявити свої таланти дівчата мали змогу 7 лютого, коли в ліцеї проходив конкурс "Міс старшокласниця". І з нашого класу була претендентка на отримання цього звання. В неї, впевнена, були всі шанси здобути перемогу. Ну звісно, з такими помічниками не тільки міс ліцею можна стати, а й міс світу. Без сумніву, що Верка Сердючка і Геля, які дуже увійшли в роль, не могли не сподобатися публіці. Адже Подільник Оля з таким ентузіазмом цитувала зірку, що неможливо було не сміятися. Ну а Геля... Тут без коментарів. Мабуть, слова зайві... Так, Хоменко Марта справилася з роллю на всі 100. Такий вираз обличчя може зробити лише справжній актор. Хто зна, можливо колись будемо пишатися тим, що вчилися в одній школі з Мартою, коли вона прославилася і потрапить у Голівуд? Але це не єдині обдаровані діти 10-А. Наші дівчатка ще й умілі волейболісти. Це ми і доказали на змаганнях (поки що шкільних, але незабаром і міські). Ну що ж, є у нас і спортсмени (Лебедючка, Домбровка), і красуні (всі), і співачки (Калитючка, Величамниця, Семериська), і актори (Хаменка і Подільничка), і просто обдаровані діти, що займають призові місця на обласних олімпіадах (Матвейчучка, Лебедючка, Ровицька, Бурдушка). Чесно кажучи, цей список можна ще продовжувати, і продовжувати.



Адже таланти та уміння моїх однокласниць ще далеко не вичерпані...

Ой, що це я все про дівчат, та про дівчат? Ви ж не думаете, що наші хлопці бездарні? Вони, скоріше, антикваріат і вже герої, хоча б через те, що терплять матріархат, який панує в 10-А. Нічого, вони вже звикли, їм уже навіть приємно, що ми, дівчата, так оберігаємо своїх п'ятьох, єдиних та неповторних "МАЧО".

Залишається тільки надіятися, що наші зірочки не згасатимуть у буденному житті, а, навпаки, "тусуватимуться" серед елітних "крутиликів", України. Не сумнівайтесь, ми не підведемо!

Світлана П.,
(10-А клас)

10-Б

10-Б і цим все сказано...

Цей клас особливий, бо всі ми, ніби одна родина. Завжди допомагаємо та любимо один одного.

Корені нашого генеалогічного дерева сягають ще 7-ого класу, коли предки роду славного переступили поріг ліцею. Звичайне життя, нудні уроки здавалися їм просто буденністю, тому що ніхто не знав, що чекає на них у далекому 10-му класі.

Щороку родина поповнювалася приходили одні, вибували інші, але вона ніколи не втрачала своєї різноманітності та барвистості. Бувало по-різному: і сварилися, і мирилися, та завжди залишалися людьми (що й є найосновнішим).

Сьогодні 10-Б - це юні Дарвіни та Менделєєві, які обов'язково змінять світ на краще.

About 9-Б

Наш класний колектив, створений у цьому навчальному році, вже встиг привернути увагу багатьох вчителів. Наприклад, Галині Константинівні дуже подобається, що 9-Б за весь час її роботи у ліцеї створив рекорд "дружності": за два тижні "спільного життя" ми досягли того, чого не досяг ніякий клас, що вчився у ліцеї до нашого прибуття.

Ну, а Ользі Веніамінівні подобається, що ми дуже слухняні, акуратні та уважні учні, так як ні разу дошка до уроку перед хімією не була вимита, а оцінки останньої тематичної атестації у половини учнів не перевищують середнього рівня (1-6 балів).

Наша Наталія Миколаївна просто екстрасенс, вона одразу (лише глянула на нас) на першому уроці сказала: "Наші фізичні прилади для вас безпечні, аби ви були безпечними для наших приладів".

В основному у нас хороший клас: всього



10-В

- незвичайний клас, адже тут життя сповнене "приколами" і кожен день не минає даремне.

"Сім'я" вкочає 16 ліцеїсток і 15 ліцеїстів. Тому можна сказати, що тут панує матріархально-патріархальний лад. А у всьому як звичайно підтримують і прикривають нас класний керівник Тесленко Тетяна Василівна, вихователька Литвинюк Ганна Йосипівна та староста Місюра Вікторія.

Взагалі ліцей - особливий навчальний заклад. Тут все інакше, відчуваєш себе вільним. Для іногородніх це звісно не свобода, а суворий режим та дисципліна, які все-таки вчать бути самостійними, що дуже потрібні у майбутньому житті. А ще - можливість "відпочити" від "предків".

9 новачків нашого класу влилися в колектив, ставши його невід'ємною частиною, вони уже звикли до тупання ніг Тетяни Василівної, у якої вже нерви просто не втримують терпіння балаган, "докорів" на уроці економіки, до "духовного збагачення" на зарубіжній літературі, до "жаргонів" Малікова Леоніда Михайловича: "Ви вар'яти! У вас немає естетичного смаку! Фе! Фу! Нахали!".

Вчителі ліцею (яким за життя потрібно ставити пам'ятник) "тризуться" із учнями нашого класу, якими в майбутньому теж будуть споруджувати монументи, як відомим фізикам, математикам, економістам, артистам, лікарям, адже вони "шарять" точні природничі науки і не тільки. Так як наш клас економічного спрямування, то його учні економлять на зошитах, олівцях, ручках, рахуючи це обов'язком, покликанням свого життя.

Серед відомих особистостей 10-В класу майбутні Піфагори: Потапч, Бодя (призер обласних олімпіад із математики та економіки), Черняк Андрюха, Крисюк Оксана та Місюра VICTORIA, Веремчук Толик, початкуючий спортсмен, що захоплюється футболом, баскетболом, волейболом і т.д., Зорик Саша - юний фізик, простий та "упадний" Супік (Супоровський Олександр), а також активістка Макаручка, наша гордість Міс старшокласниця 2004р., якою ми дуже пишаємося.

10-В клас не тільки черпає глибини науки, але долає різні перешкоди та приймає яктивну участь у житті ліцею.

10-Г

Ну що ж можна сказати про наш клас? Такий, як усі. Дружний, приємний і стараний. З допомогою Галини Костянтинівни ми визначили, що наш клас споділяється на мікрогрупки, але це не зава

ажає у нашому повсякденному спілкуванні. "Нові" учні уже з гордістю можуть називатися "старими", тому що пройшло вже досить багато часу, і вони влилися в колектив. Це що до наших стосунків одне з одним. Але які в нас стосунки з вчителями?

Леонід Михайлович, Лілія Степанівна, Ярослав Васильович і Юрій В'ячеславович - учителі, з якими ми проводимо найбільше часу. І вони встигли звикнути до нас, навіть декому придумали нові прізвища, а саме: Малашенко (Малашенко Є.), Крошук (Крошук А.), Юзік (Юзвик О.), Ласточка (Мартинюк А.), Фраєр (Гнатюк П.), автор, як ви здогадалися, - Леонід Михайлович. Але Ярослав Васильович теж не відстає від нього - Гнатючище (Гнатюк П.), Телесик (Лесик М.), "Голод на ТНТ" (Голод О.). А Лілія Степанівна, бідна, уже другий рік каже нам, що Ньютон - видатний фізик. Але ми це розуміємо по-своєму, наприклад для дівчат Ньютон асоціюється з назвою дорогих парфумів - "NEW TONE", і будь хто, знайомий з учнем цього класу, підтримає моє твердження.



семеро хлопців та сімнадцять дівчат. Дуже добре, що не навпаки!

Учениця 9-Б класу
Марчук Олеся



P.S. Щиро вітаємо усіх хлопців ліцею та вчителів школи зі святом Захисника вітчизни.

Колектив 9-Б кл

11-А

Нас не так уже й мало - аж 33 штуки.
Якесь магічне число...

Уявіть: тридцять троє майбутніх гуманітаріїв, семеро з яких збираються окупувати КНЛУ, шестеро відвідують курси НАУ(чи, аббревіатура схожа на "Наутилус Помпилус"), та й інші ні в чому від них не відстають, змагаючись за місце під сонцем і у вищих навчальних закладах.

Досягнення нашого класу не такі вже й маленькі. Маємо шість місць на обласних інтелектуальних змаганнях, чотири з яких перші. Але 11-А не зазнається і не хвалиться занадто, бо всі й так знають, що ми - the best.

До випускного залишається чотири місяці, і ми вже помаленьку починаємо сумувати за лицем. Він за нами теж буде сумувати (якщо вдасться дочекатися того благословенного часу). Ні-ні, я зовсім не кажу, що без нас лицей стане гіршим або кращим, він просто зміниться. Самі подумайте: чи можете ви уявити цього без Тані Загородньої, яка слухає реп і носить кросівки із жовто-блакитними шнурівками, або без Саші Дідуха і Галі Глодзь, які люблять метал і чорний колір? Або без Ігоря Дерлюка, який так відважно погодився буди ді-джеєм у барі? Чи без Іри Бондарчук, котра ледве не стала "Міс лицей", і симпатичних дівчат-моделей, які їй допомагали? Або ще без багатьох багатьох класних людей, яких об'єднує одне - вони з 11-А.

Слухайте, молоді покоління лицейств! Ми передамо, вам місію бути найкращими - і тільки спробуйте з нею не справитися!



... В Учительській:

- І знову цей 11-Б!
- Що сталося ???
- Я їх розкусила. Ви думаєте, хто розмалював розклад?
- 11-Б ???
- Так, а хто поламав стільці в 31 кабінеті?
- Правильно, а хто пробив 3 м'ячі в спортзалі?
- 11-Б ???

11-Б



Як бачите, ми в лицей популярні. Ох, ці вчителі, вони вже нас добре знають, неодноразово залишали їм якісьнебудь пам'ятки про себе, а Марина Степанівна... а директор... в них вже на слово "11-Б" волосся дибом стає, але все ж таки вони нас люблять. Адже без таких витоків, які організовує наш клас, життя просто одноманітне і не цікаве. Ніколи не було і не буде в історії лицей такого унікального класу, як наш.

Але не такі ми вже й погані. І в нашому класі є багато талановитих учнів. Ось, наприклад, у хлопців з міста вистачило сміливості показати свої художні здібності на шкільному спортивному майданчику. Мені здається, не кожен зуміє так майстерно намалювати шинами справжнього автомобіля картину. Вони хотіли присвятити цей шедевр учителям, як подарунок до дня Української армії, але, нажаль ні вчителі, ні заучі їх не зрозуміли.

Ось так багато в чому нас не можуть зрозуміти. Але насправді під цим загадковим словом "11-Б" ховається добрий, веселий, енергійний, спортивний та дуже дружній клас.

Мабуть, немає жодного класу в лицей, який би був таким відомим, як 9-Г. Причому відомий не лише з кращого боку. Адже всі знають, що улюблена тема розмови лицейних педагогів - "неповторний" 9-Г з його пересічною для лицей успішністю і неадекватною для дев'ятикласників поведінкою. Чесно кажучи, важко навіть уявити, що приблизно через рік-півтора всі вони отримають посвідчення громадянина України. Так, ці майбутні громадяни таки знають як звернути на себе увагу, виділитися з сірої маси, змусити заговорити про себе... Називайте як хочете. Проте, ми - унікальні. Самі вчителі запевняють нас в тому, що таких як ми ще не було в історії лицей, і вже, я вас в цьому запевняю, більше не буде. Адже жоден педагогічний колектив, будучи при здоровому глузді та твердому мисленні не

підє більше на таку жертву своїм психологічним та моральним здоров'ям. Та повірте мені, що ще багатьом наступним поколінням лицейств будуть переповідати, який колись тут вчився клас. Проте годі про майбутнє. Послухайте краще про нас теперішніх.

9-Г досить непогано вчився б, якби учням дозволили списувати. Щоправда, є й такі, хто відмовляється підтримувати "авторитет" класу і займають призові місця в лицейних (і не тільки) олімпіадах, вперто долають тур за туром у конкурсі "Американське тестування", самостійно (!) пишуть контрольні роботи та атестації і систематично готуються до уроків. Та й дарма вчителі кажуть, що ми не слухаємо на уроці - ми все чудово чуємо, чуємо і розуміємо, просто система запам'ятовування

Мабуть, не помиляюся, коли скажу, що в житті кожної людини є якісь найпам'ятніші моменти, які запам'яталися надовго, а найсвітлішими періодами мого життя є вступ до Нововолинського обласного лицейо-інтернату.

Лицей дуже вразив своєю гостинністю, вразило знайомство і спілкування з новими друзями, вчителями, дирекцією, тому ця дружня атмосфера надовго збережеться у моєму серці. Зараз я просто не уявляю, як би я могла навчатися у іншій школі, адже за цей короткий період я спробувала пожити самостійним життям, адже поруч не було ні батьків, ні рідних, а їх нам замінювали любі вчителі, класні керівники, вихователі - це люди, до яких ми завжди звертаємося за допомогою.

Мене дуже приємно вразило традиції лицей, серед яких є посвята в лицействі, адже подібних заходів не проводять у звичайних школах, було дуже приємно, що лицей прийняв новеньких до свого лицейного братства.

Я рада, що належу до числа тих молодих людей, про яких кажуть, що їм пощастило. Мені пощастило на добрих вчителів. Наші вчителі - це наші батьки. Вони дають нам найважливіші життєві уроки: уроки добра, порядності, чесності, любові до рідної землі. Але найголовніше, що я одержала від своїх нових вчителів, - це бажання вчитися далі, бо саме знання будуть моєю опорою в житті, основою мого професійного успіху, особистого щастя. Мої нові вчителі дають мені міцні знання, розширюють мій світогляд, допомагають визначити моє місце в цьому житті. Більшість із них я можу назвати другими батьками. А ще я дуже люблю свій клас, бо він у мене дружній, веселий, згуртований і саме в своїх однокласників я бачу найкращих друзів. Бо кожен із них завжди при йде на допомогу, допоможе, розрадить.

Мені дуже приємно, що учні у нашому класі займають призові місця у різних конкурсах і олімпіадах.

Роки ніколи не зітруть пам'ять про вчителів, однокласників, про роки навчання, а саме найголовніше - про лицей.

Нас, лицействів, рідний лицей спокійно і впевнено відправляє у країну дорослого життя. І нехай не турбується: ми гідно пройдемо життєвим шляхом, хоч як



Федько Ганна

9-В



Шкільні роки - один із найважливіших періодів нашого життя. Насправді, це ціла епоха для нас (9-В класу) і ми одержуємо осн овні знання про навколишній світ, отримуємо певні вміння й добуваємо досвід життя в суспільстві й поряд із цим ми

вміємо класно і весело відпочивати. Граємо в баскетбол (І місце), супер танцюємо (Надюшка В.) і COOL співаємо (Інна М.). І живемо ми дружно, дружно, супер класно і потужно.

Ракусевич Каріна

9-Г



у кожного у ч н я різна. До того ж ми, як комп'ютерний клас, стараємося не перенапружувати систему головного мозку, щоб вона могла оперативніше працювати. А пам'ять автоматично самостирається, щоб на наступний ми змогли вже записувати у свої звивини нову інформацію. Тому не слід нарікати на 9-Г, бо ми - це ми. І пам'ятайте, що ви набували цей клас, отож вам тепер і приходить терпіти.

А наостанку я хочу попросити педагогів: пам'ятайте, що 9-Г не лише погана поведінка та успішність; це ще й маленькі люди, а кожна людина - особа неповторна

Учениця 9-Г

про спорт...

Нещодавно у нашому місті проводили змагання по баскетболу і гандболу, де і брала участь команда з ліцею. Змагання з гандболу відбувалися 11-13 лютого у приміщенні ДСШ. Наша команда показала непоганий результат у I-турі. Проте у наступному їм менш погаланило, тому що команда ЗШ№3 виявилась більш зібранішою і спритнішою. Але наші ліцеїсти не одні з останніх, вони зайняли 4-е місце. Слід відзначити майстерність Драгуна А. (капітана команди) і Веремчука А. Як найбільше принесли очок команді. Участь у змаганнях брали участь: Драгун А., Ленчук М., Веремчук А., Лукашук А., Малащенко Є., Лаврський О., Мартинов Р.

У змаганнях з баскетболу наші спортсмени добилися кращих результатів. На цей раз у матчі з ЗШ№3 наші ліцеїсти отримали перемогу, здобувши у загальному заліку 3 місце. Хотілося б виділити серед учасників Лаврського, Веремчука, Лукашука, Малащенка за активну участь у змаганнях.

А дівчатам-баскетболісткам можемо побажати щастя і витривалості у своїх змаганнях.

Макарук Мар'яна і

Поталчук Богдан

Справжній сенс лайливих слів

Звісно йдеться не про матюки, а не менш вживані під час сварок цілком літературні "епітети", якими ви хочете вразити опонента. Виявляється, більшість їх первісно мала цілком нейтральний, а деколи - й взагалі позитивний сенс. Деякі вислови навіть були... компліментами.

Ідіот. Походження слова найвищою мірою шляхетне. Грецьке "idiotes" позначало аж ніяк не дурня, а лише "приватну особу". У мові ж візантійського християнського духівництва цим словом називали мирянина нецерковника. А що мирян не дуже поважали, слово й набрало негативного відтінку.

Рідко вживане нині "олух". Це ранньослов'янське слово походить від слова "волох" (пастух). Тож якщо вас назвали "пастухом царя небесного", сприймайте це як... Комплімент.

Підлий. Слово запозичене з польської мови. Воно означало "простолудин, незнатна людина".

Поганець. Слово прийшло з латини, де ним просто називали усіх мешканців сільської місцевості.

Кретин. Теж з латини. А Називали ним усіх... християн.

Скотина. Слово походить від німецького "скат", де спершу воно означало "гроші", "багатство", "скарб"

Сволота. У давньоруській мові так називали людей, що зібралися (тобто зволотилися) у якесь визначне місце.

Негідник. Теж первісно не було лайливим. Це слово означало "рекрут, непридатний до військової служби". До слова, нині ним в Україні є чи не кожен другий парубок призовного віку.

Інший сенс мало і слово "зараза". Якби ним ще якихось два-три століття назвали дівчину, то вона б не те що образилася, а зашарівшись, подякувала б за комплімент. Бо раніше фраза "Яка ви зараза!" було чимось на кшталт "Яка ви зваблива, просто зачарували мене!"

Віталіна Гис

**Valentines Day**

Був день закоханих... Тихий зимовий вечір... Повний місяць, немов великий жовтий ліхтар, розливав над землею яскраве сяйво, неначе освітляючи дорогу замріяним парам, які непомітно ховалися в нічних сутінках. І сьогодні, коли здавалося б уся атмосфера переповнена ніжними словами кохання, вона поверталася додому одна. В голові роїлися різні думки та солодкі спогади про чудові хвилини, проведені з коханим. Перед її очима постала та щаслива мить, коли вони закохані й нерозлучні ідуть разом, тримаючись за руки. В цей момент їм обом здавалося, що ніхто не зможе загасити іскорку любові, яка все більше і більше розгоралася в юних серцях.

Це було вчора... А сьогодні вона повертається додому одна, ніяк не усвідомлюючи, що сталося з їхнім коханням. В душі зачався смуток і підозріле хвилювання. Чому все сталося саме так? Чому з малого

непорозуміння може вийти велика суперечка, яка в кінці-кінців переростає в вічну розлуку?

З нею діялося щось незрозуміле: вона вимила себе, що розірвала ту тоненьку ниточку кохання, яка з'єднувала дві молоді душі, і водночас схвалювала свій вчинок. Старалась усвідомити, чия ж все-таки вина у тому, що сталося. Мабуть, винна саме вона, за те, що так широко і віддано любила. За те, що завжди підтримувала його, прощала всі провини, за які він не завжди поспішав вибачитись. Зате, що так принижувалась, щоб зберегти їхні стосунки, бо вже тоді не уявляла життя без нього.

Занурившись у роздуми, вона навіть не помітила, як переступила поріг рідного будинку. Тихими кроками увійшла в кімнату, ввімкнула світло і дістала з полицки старий фотоальбом. Перегортаючи сторінку за сторінкою немов поринула в минуле, повернулася в ті дні, де вони обом були на сьомому небі від справжніх і неповторних почуттів. Тоді кохання їй здавалося взаємним, а щастя безмежним. А що тепер? Тепер вона залишилась

одна зі своєю нерозділеною любов'ю. У нього інша, їй про це відомо, але любити все одно його любить і ніколи не забуде. А їй так хотілося, щоб життя було як цей фотоальбом, на сторінках якого вони назавжди залишилися разом. Та це неможливо. Їхня любов солодка ілюзія, яка з часом перетворилася в жорстоку реальність.

Юне серце стиснув жаль. Хотіла поділитися з кимось гіркою образою, але поруч не було нікого, хто міг би вислухати її, допомогти в цю скрутну хвилину. Але вихід знайшовся. Свій біль вона вилила в віршові рядки, які назавжди залишилися для неї згадкою про перше кохання.

*І вночі стучиться ніч в мой дом
Но двери ей не открываю
Держа в руках фотоальбом
Опять тебя я вспоминаю*

*Я помню твой прекрасный стан
Твою волшебную улыбку
И совесть мучает меня
За совершенную ошибку*

*Прости! Ведь виноватая
За то, что было между нами
Любви уж нет, могу назвать
Нас только старыми друзьями*

*Забуду всё: твои глаза,
И волосы подобны к чуждо
Но свою первую любовь
Я никогда не забуду.*

P.S. Ця історія завсім не вигадана. Це своєрідна сповідь дівчини якій не пощастило в кохання. Можливо, вона додасть комусь сил, когось застереже, а хтось просто задумається над своїм життям. На завершення хотілося б побажати усім дівчатам ніколи не розчаровуватися. Навіть, якщо ви розірвали стосунки з найдорожчою людиною, пам'ятайте: життя довге, і на його тернистому шляху ви обов'язково знайдете свого судженого, з чією допомогою нарешті зможете зрозуміти значення загадкового слова "щастя". Тож, не гайте часу і вирушайте у пошуки!

**Успіхів вам у кохання!
Juliet.**

Інформаційний вісник набрано і зверстано на ліцейному видавничому комплексі.

**Головний редактор Алла Пархомчук Учнівський редактор Віталіна Гис
Технічний редактор Лілія Гарват Набір і верстка Андрій Крошук**

Редакція не завжди поділяє погляди авторів публікацій

**Засновник Ново волинський обласний ліцей-інтернат
ЛІЦЕЇСТ інформаційний вісник
Свідoctво - серія ВЛ№158 наклад 700 Ціна договірна**

**Віддруковано у друкарні ППФ "Мінотавр" м. Нововолинськ,
вул. Св. Володимира, 3, тел. (03344) 24658, свідoctво ДК №1278
від 18.03.3003 зам. №**

**Наша адреса:
Волинь, м. Нововолинськ,
вул. Пирогова, 1,
Обласний ліцей-інтернат.
тел. (03344) 36772**

